

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเอกสาร (documentary research) เพื่อทบทวนหลักฐานเชิงประจักษ์จากเอกสารรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคอง โดยคัดเลือกเอกสารรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่ทำในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2556 หรือ ค.ศ. 2002 ถึง ค.ศ. 2013 ประชากรที่ใช้ครั้งนี้คือ เอกสารรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการแจ้งข่าวร้าย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเอกสารรายงานการวิจัยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ เป็นเอกสารรายงานการศึกษาที่มีการแจ้งข่าวร้ายเป็นตัวแปรต้น เอกสารรายงานการศึกษาที่ใช้ผลของการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคองเป็นตัวผลลัพธ์ และเอกสารรายงานการศึกษาในประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลแบบประคับประคอง หรือผู้ป่วยระยะสุดท้าย จำนวน 6 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ 1) แบบคัดกรองงานวิจัยที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อคัดกรองงานวิจัยตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) แบบประเมินคุณค่างานวิจัย (critical appraisal form) โดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาตามเกณฑ์การประเมินของสถาบันโจแอนนาบริกส์ (JBI, 2008) เพื่อจัดระดับความน่าเชื่อถือของหลักฐานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ลักษณะคุณภาพเชิงระเบียบวิธีวิจัยนั้น ๆ และ 3) แบบบันทึกผลการสกัดข้อมูล (data extraction form) โดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาโดยสถาบันโจแอนนาบริกส์ (JBI, 2008) ในการลงบันทึกข้อมูลจากงานวิจัยหรือบทความที่คัดเลือกมาเพื่อทบทวนหลักฐานเชิงประจักษ์อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของเอกสารรายงานวิจัย ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคองใช้วิธีการสรุปเชิงเนื้อหา เพื่อตอบคำถามการศึกษานี้

ผลการศึกษาพบว่า

1. วิธีการแจ้งข่าวร้าย ผลการศึกษานี้ยังไม่ได้วิธีการที่ชัดเจนในการแจ้งข่าวร้าย แต่ได้แนวทางในการแจ้งข่าวร้ายดังนี้ แพทย์ควรเป็นผู้แจ้งข่าวร้าย และควรแจ้งผู้ป่วยทันทีที่วินิจฉัยว่าเป็นโรคระยะสุดท้าย แพทย์ควรมีทักษะการสื่อสารในการแจ้งข่าวร้าย ก่อนแจ้งข่าวร้ายแพทย์ควรสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและครอบครัว ควรใช้วิธีการนั่งในการแจ้งข่าวร้าย ควรแจ้งข้อมูลการ

วินิจฉัยโรคตามความจริง อธิบายให้ผู้ป่วยและครอบครัวเข้าใจเกี่ยวกับโรค แผนการรักษา และผลข้างเคียงจากการรักษา มีการให้ข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนตรงกับความต้องการของผู้ป่วย ใช้เวลาที่เหมาะสมในการให้ข้อมูล ใช้ภาษาที่เหมาะสม มีการแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้ความหวังและกำลังใจ ควรให้โอกาสและยอมรับการเลือกแผนการรักษาของผู้ป่วยและครอบครัว เคารพการตัดสินใจของผู้ป่วย นอกจากนี้แพทย์ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลในระยะสุดท้ายของชีวิตแก่ผู้ป่วยและครอบครัว

2. ผลของการแจ้งข่าวร้ายพบว่า ผู้ป่วยและครอบครัวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่ แผนการรักษาและผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการรักษา มีโอกาสเลือกแผนการรักษาที่เหมาะสม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโอกาสเตรียมตัวเมื่อวาระสุดท้ายมาถึง และผู้ป่วยมีความพึงพอใจในการให้ข้อมูลของแพทย์

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคอง และผลของการแจ้งข่าวร้าย ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำความเข้าใจถึงลักษณะความต้องการของผู้ป่วยในการแจ้งข่าวร้าย และประเด็นพึงระมัดระวังในการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคอง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยซ้ำในหัวข้อการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคองเพิ่มเติมให้มากขึ้น
2. ควรมีการทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาวิธีการแจ้งข่าวร้ายต่อผลลัพธ์ของการแจ้งข่าวร้ายในการดูแลแบบประคับประคองเพิ่มมากขึ้น